

Til det ærede Medlem Hr. Pürschels mystisk indsvøbte Udtalelse om Ølrestriktionerne skal jeg kun bemærke, at hvad jeg udtalte herom, faldt nøje sammen med, hvad vi udtalte i Guldoldudvalget før Valgene, idet vi dér fremhævede som en nyttig Valutaforanstaltning Ølrestriktionernes Genindførelse, hvad jeg altsaa har gentaget nu. Dette var Hensigten med Udtalelsen.

Til det ærede Medlem Hr. N. Neergaard skal jeg under Hensyn til den fremskredne Tid kun gøre et Par Bemærkninger. Jeg kan ogsaa nøjes med lidt; for hvad det ærede Medlem siger, bliver tyndere og tyndere. Han argumenterer f. Eks. paa følgende Maade: En Forhøjelse af Tolden paa en Vare, som vil formindske Indførselen af den, vil ikke forøge Seddelmængden; thi der vil jo indtræde en formindsket Seddeludstedelse paa Grund af den formindskede Indførsel af Varen; derimod vil en Importregulering nødvendigvis forhøje Prisen og følgelig ogsaa forhøje Seddelomløbet. Lad os nu sætte, at Importreguleringen og Tolden lægges paa en saadan Maade, at de holder nøjagtig samme Procent af en Vare ude, nemlig 50 pCt., saa vil i Tilfælde af Importregulering disse 50 pCt. udeblive og Seddelmængden formindskes dermed, og de 50 pCt., som vil komme ind, vil komme ind uden nogen Prisforhøjelse. Ved Toldforhøjelsen vil de 50 pCt. blive ude, og Seddelmængden formindskes derved ganske paa samme Maade som ved Importregulering, men for de 50 pCt., der kommer ind, vil Prisen være forhøjet med Toldforhøjelsens Beløb, og følgelig vil Toldforhøjelsen kræve større Seddeludstedelse end Importregulering.

Det ærede Medlem siger, at de psykologiske Betingelser for Gennemførelsen af Lovforslaget nu savnes. Dermed tænker det ærede Medlem aabenbart paa sine egne psykologiske Betingelser, nemlig at han ikke kan gøre noget, uden at der er Frygt til Stede, uden at der er en Paniksituation. Saa gør han noget. Saa kommer hans Presse ogsaa i Bevægelse. Saa skriver Sorø Amtstidende f. Eks.: Der er ikke noget som helst nu, som Folk ikke vil gøre for at redde Kronen, hverken i Retning af Rationering eller Regulering. Da er de psykologiske Betingelser til Stede. Det er meget muligt, at de psykologiske Betingelser, saaledes forstaaet, ikke er til Stede for ham i dette Øjeblik; men det er netop det, som er det betænkelige ved den Maade, hvorpaa han og de Konservative som Helhed i Øjeblikket stille sig, saaledes at de først vil være at

faa i Tale i det Øjeblik, der er Skræk med i Spillet.

Naar det ærede Medlem siger om min Betragtning: at vi kan tale om den finansielle Kompensation, naar vi ved, hvilke Varer det er, der skal importreguleres, at saa faar det ingen Betydning, for vi ved ikke en Gang, hvad Regeringen vil foretage sig med Luksustoldloven, som udløber om kort Tid, saa har de to Ting jo ikke det mindste med hinanden at gøre. Det, jeg gjorde opmærksom paa, var, at i det Øjeblik, Regeringen kom til Rigsdagsudvalget og foreslog det at importregulere en Vare, af hvilken der flyder en Toldindtægt for Staten, vilde det være naturligt at kræve af Regeringen Omlysning om, hvad den vilde skaffe af Kompensation, og de Partier, som har Magten i Rigsdagsudvalget, vil kunne sige, at Betingelsen for eventuelt at være med til at importregulere og give Afkald paa det finansielle er, at der skaffes Erstatning paa anden Maade. Henvisningen til, hvad der foreligger ved det ærede Medlems snart udløbne Luksustoldlov, har altsaa intet som helst paa sig.

Endelig skal jeg med Hensyn til Venstres principale Stilling, saaledes som den er skildret af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, nemlig denne, at Venstre ikke vil lægge Erhvervenes Vilkaar i Hænderne paa et Nævn eller i Hænderne paa de politiske Partier, kun tilføje, at det, det ærede Medlem vil gøre og har gjort gennem sin Politik i den sidste Tid, og det, som fremdeles sker gennem Kreditindskrænkings- og Diskontoforhøjelses-Politikken, det er at lægge Erhvervenes Vilkaar her i Landet i Hænderne paa en ganske snæver Bankkreds.

N. Neergaard: Jeg skal bestræbe mig for at nøjes med en kort Bemærkning. — Det ærede Medlem Hr. Rode sluttede med at sige, at vi vilde ganske vist ikke lægge Erhvervsreguleringen over i Hænderne paa et Nævn og heller ikke paa et Rigsdagsudvalg, men vi vilde lægge den i Bankernes Hænder. Jeg har allerede før gjort det ærede Medlem opmærksom paa den logiske Fejl, han begaar, naar han opstiller denne Talemaade. Vi lægger det ikke i Hænderne paa Nationalbanken eller paa nogen som helst andre Banker, thi i de Hænder ligger det allerede, og har det altid ligget, saaledes som Forholdene er (*Stemmer:* Ja!). Ja, det gør det, thi Kreditindskrænkning er et ganske normalt Middel til at værne om Landets Valuta. Det, som vi har gjort fra den afgaaede Regerings Side, var at faa fastslaaet bestemte